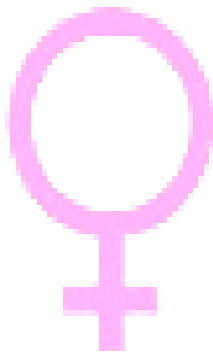

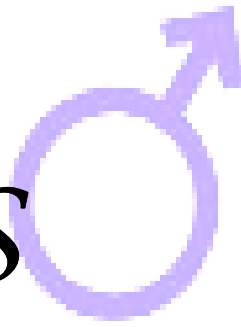

AJUNTAMENT DE MAÓ - MAHÓN
IGUALTAT

100 paraules per la igualtat

PREMIS

Concurs de microrelats

Majors de 18 anys

Bedankt (pseudònim), cursa d'escurçar

Categoria menors de 18 anys

Clavellina (pseudònim), (sense títol)

AJUNTAMENT DE MAÓ - MAHÓN
IGUALTAT

Cursa d'escurçar

Davantal. Cova. Cop de silenci. Mirada enterra, submissió universal. Destral a la paraula, crit al cel. Mans de seda, pastissos al forn. Mare, filla, pit al nadó. Dorm criatura, despertarem victorioses. Casa, pa, llar.

-Bon dia estimat. Arròs amb llet. He cuinat per a tu.

Bilis.

Vot, puny a la taula, lluita de certeses. Camí amb sentits contraris. Publicitat, cinema, literatura i cant. Misogínia.

Treball. Seients contigus.

Cus ara, el teu patró de vida. Fil i agulla, pas a pas. Lent, perseverant, aconseguim la igualtat. Competir del verb <competere>. Caminam junts.

Bedankt (pseudònim)

Me limpio la lágrima que me cae viéndolo jugar con su hijo. Era sólo un niño cuando mi marido me gritaba si la comida no estaba en la mesa cuando él llegaba. Ahora veo como sonrío a su mujer tiernamente antes de besarle la barriga y murmurarle que descanse. Se acerca a mí y finjo que no lo miro, él me sonrío y va a mirar el calendario de programación, dónde tienen apuntadas las tareas de cada uno. Él se acerca y me abraza, prometiéndome sin palabras que él formará una familia unida en la que ambos se respeten.

Clavellina (pseudònim)

L'accident

Somric per dins en veure l'astorament que reflecteix la seva cara quan entro al jutjat sola.

- Noia, no puc perdre el temps. M'esperen a una reunió important. Aquí tens la meva targeta, que em truqui el teu advocat – m'havia dit, arrogant, tornant a pujar al cotxe depressa.

- D'acord - li havia respost, encara no del tot refeta després de l'accident. Quin babau!

He preparat bé el meu cas i entro decidida a la sala. Ja n'he defensat uns quants similars amb èxit. Aquest conductor insensible, agressiu i temerari no se'n sortirà amb la seva.

Ankyra (pseudònim)

...Tiempo atrás, y no tan atrás en el tiempo el universo lo dominaban los soles: poderosos, arrogantes y con la creencia de ser los legítimos gobernantes, por encima de planetas y de lunas, y con el derecho de utilizarlos a su antojo y para sus intereses.

Un día, uno de estos soles decidió amar a su luna, no uasrla como el resto, de ellos nació la Tierra, , pero no solo era hermoso planeta , tenía algo que el resto no: VIDA.

De la igualdad y del amor de sol y la luna pudo nacer, en Tierra la verdadera VIDA

Anonim A (pseudònim)

AJUNTAMENT DE MAÓ - MAHÓN
IGUALTAT

Mon pare i ma mare

Familiars, companys, amics,

Se'm fa un nus a l'estòmac, em costa xerrar. Què puc dir?

Sento una immensa gratitud cap als meus progenitors per haver-me mostrat el món així com és, sense prejudicis ni estereotips, segones lectures ni tabús, guanyadors ni vençuts, forts ni dèbils.

Sóc com sóc gràcies al seu amor cap a tothom, sentiment que ha brollat dels seus cors fins els darrers instants, i amb el que han regat les seves vides, la meva i la de tots amb qui han pogut compartir una paraula.

Gràcies, mare; gràcies, pare. Us recordaré sempre.

Ankyra (pseudònim)

Estaba desolada...

Abrió la puerta de su casa y la foto de su abuela la llevó directamente a todas las historias que le contaba.

Cuando el señorito les pagaba a ella y sus hermanas menos que a su hermano, que ya era poco...

Cuando su padre la obligó a casarse con el hijo del farmacéutico, porque era un buen partido...

El terrible momento en que al abuelo empezó a írsele la mano...

! ...No abuela, no te fallaré, no me fallaré

Mi embarazo no es motivo de despido, no firmaré!!!

Por tí, por mí, por todas

Arte-sanito (pseudònim)

Microrelat 1

Sóc esposa d'un home mort però dels records ningú em farà vídua

Microrelat 2

Després d'anys de silenci la música a tot volum emmudí el turment vermell que el matrimoni havia consagrat feia un infinit. La mirada neta dels fills feu dels cops, decisió; de les ferides, letargia, i de les maletes, un pes lleuger. Ara podia sentir-la, diàfana i clara. Realment existia una Simfonia del Nou Món, la del seu nou món.

Clare Bayes (pseudònim)

Igualtat. Aquest concepte tan grandiloqüent, comença a casa, on es rep la primera educació, i que, en general, mai és la mateixa per fillets i filletes. La majoria de fillets tenen privilegis respecte les germanes pel simple fet d'haver nascut homes: tornar més tard a casa o no haver de fer certes feines a la casa.

I a l'escola i a la comunitat: passa el mateix.

I si simplement provéssim de canviar-ho. Que passaria?

Kitty (pseudònim)

AJUNTAMENT DE MAÓ - MAHÓN
IGUALTAT

Tornar a casa

Quan tornà a casa després d'una setmana de viatge, tot estava en ordre: la roba neta i plegada, els plats escurats i la casa recollida. Encara hi havia les sobres del menjar que havia deixat preparat i, fins i tot, algú havia pensat a treure els fems.

—Com us ha anat, aquests dies? —demanà a la seva filla adolescent, la qual es mostrava més afectuosa del que era habitual en ella.

—Bé! Açò... un poc estressats, la veritat —va respondre—. Hem hagut de fer de mare —afegí un poc empegueïda.

Flor d'un dia (pseudònim)

1. Ja no veia res. Cansada de cercar alguna excusa per conversar, vaig començar a parlar de mi, cosa que no feia des de feia temps, potser massa. Parlava i em sorprenia la quantitat de quelcoms que eren capaços d'ocultar els meus propis silencis, devastadors i, alhora, encantadors. I em vaig adonar que callar no em servia de res i que el pes de les meves paraules eren igual de fortes que les seves i, des d'aquell moment, ambdós omplíem les converses a silencis iguals, creant oracions compostes que eren, dolorosament, sordes.

2. En ese momento juro que somos iguales, que todo lo que hemos sido queda reducido al polvo y que vuelven a mi las alas que dejé atrás por el miedo. Vuelven a mi los pasos de admiradores destrozados para hacerme creer que soy capaz de sujetar las cuerdas de la vida, aunque parezcan mucho más débiles que las suyas.

Camino por las calles desiertas siendo consciente de que no necesito a nadie más, que cada momento de mi vida ha sido creado por y para mi y que como única dueña de él, voy a exprimirlo hasta la última gota.

Dreamingroll (pseudònim)

Ella

A pesar de su buena salud, por fuera es frágil. No así interiormente, donde es fuerte, curtida y acostumbrada a sustentar, sola, el peso del hogar. La causa: soportar a un marido que no la maltrata físicamente, pero que con sus constantes humillaciones, le infunde sentimientos de torpeza, baja autoestima e incluso miedo; el bochorno público y la pérdida del honor son sus constantes compañeros. No tiene un Grey, ni un Romeo, sin embargo aquel hombre despiadado le proporcionó unos hijos maravillosos que la amparan en todo momento. Tras años de opresión, ha resuelto ser libre, feliz; decir basta.

Guilty Expression Freedom (pseudònim)

AJUNTAMENT DE MAÓ - MAHÓN
IGUALTAT

Jugada en equip

Corria pel camp de gespa controlant la pilota mentre cercava de reüll el company que estigués més lliure. Li xutà el baló al seu millor amic –amb qui compartia moltes jugades estratègiques- i aquest, tot d’una, li tornà per enllaçar amb un xut seu encertat i imparabile. El golàs fou celebrat amb abraçades i crits d’alegria.

Mentre berenava, recordant el gol del somni, els seus pares parlaven novament sobre si l’havien d’apuntar o no a futbol extraescolar encara que, a l’hora del pati, al parc i sempre que podia, ella, hi jugava.

Ibón (pseudònim)

El vòmits m’han donat una treva. He sostingut la tira amb els dits tremolosos. Deu segons. Eterns.

A la feina no me’n estic de compartir-ho. El silenci atabala. Les boques es clouen. El cap de l’empresa m’esbotza una pega rere l’altre. Compte amb les dates. Ni set dies abans dels períodes vacacionals, ni enmig d’una baixa per malaltia. Millor per les vacances. I, sobretot, la productivitat. Abaixo el cap i em puja la irritació.

A fer punyetes els “progres”, defensors de la “causa”. Com un robot em volen programar. He tornat a la farmàcia. Confusa. M’han tallat les cames!

Gavina (pseudònim)

Plans de futur

Caminava pel carrer amb les seves amigues. Xerraven, es miraven els mòbils i se’n feien un fart de riure. Tenien setze anys.

Feien plans pel cap de setmana, parlaven del que farien a l’estiu i del batxillerat que triarien el pròxim curs: ella s’estimava més el Social perquè li atreia la Psicologia i li fascinava la vida interior de les persones.

Era intel·ligent, però sabia que no podria anar a fóra a estudiar. Tanmateix, ho intentaria a distància.

Feia plans de futur fins que arribà a casa i el seu pare li presentà el seu futur marit.

Il·lusió (pseudònim)

Hubo un tiempo...

Todavía nosotros vivíamos como tribu.

Los hombres protegían y las mujeres cuidaban...

Fuimos introduciendo herramientas y ya no necesitábamos tanto la fuerza física.

Las tareas empezaron a invertirse y entramos en el bosque de conflictos.

Un día, un hombre soñó con nuestros ancestros.

Al despertar, el hombre dijo: Mas importante es proteger a nuestros hijos, para que crezcan sanos, los deben cuidar las mujeres. No podemos envenenarles. Estemos atentos a la alimentación y concienciamos como nuestro comportamiento puede influir en su vida, nuestra vida... Que todos los pajaros vuelen libremente.

La casa de hermanas (pseudònim)

AJUNTAMENT DE MAÓ - MAHÓN
IGUALTAT

Ex aequo

- Deixa'm explicar-te un cas: depressió, episodis d'anorèxia i bulímia, maltractament i càncer de mama diagnosticat.
- No entenc a què ve açò ara, quina edat té aquesta al·lota?
- Gràcies.
- Gràcies de què?
- Hi has caigut de quatre potes: té 20 anys i no és **una** pacient, és **un** pacient. A què ve açò? Doncs si la naturalesa és tan sàvia com per atacar-nos tant a dones com a homes amb les mateixes malalties, per què ara, quan fas aquest contracte, no ets capaç de pagar el mateix a una dona que a un home?

NourantaNouMots (pseudònim)

Origen de la igualtat: quan ella va deixar de ser un florero

Li va dir que només hauria de somriure, vestir-se elegant, qualche dia amb un vestit llarg i qualche dia amb un de més curt, però sobretot, que mai perdés el somriure.

Va dir que ell es faria càrrec de pensar, que no passés pena, que era la seva imatge i era el més important; però quan es tractés de decidir, ell ho faria.

Ell decidiria.

Avui, ella ha vist que d'aquí a quatre anys ningú no la recordarà. És aquí on agafa el micro i sense perdre el somriure decideix, davant del poble, que deixarà de ser un florero.

NourantaNouMots (pseudònim)

La passarel·la l'havien traçada per a ella. Un clavell vermell, una cara d'àngel. Espera el torn. Amb aire de maduresa impossible. Encara no te els dotze.

La seva família provà sort. Ulls grossos. Pell blanca. Llavis rosats i unes galtes de porcellana fina. La seva economia més que precària. L'oferta afalagadora. No s'ho pensaren dues vegades. De verd en verd la colliren i la féren madurar. Lluny de mare. Li proposaren el joc de les nines. Les nines de carn i ós. Caminar amb elegància. Exercicis correctius. Normes d'etiqueta. El posat premeditat. Insinuatiu.

Lliri blanc (pseudònim)

Persones anònimes

Poc es podria imaginar aquella mestressa d'un barri humil, que seria recordada en un acte tan solemne. Va dedicar la seva vida a educar i motivar a generacions d'al·lotes, perquè fossin inconformistes i lluitessin per una societat justa, impregnant-les de valentia. Havien transcorregut trenta anys des de la seva mort i; a l'entrega del Premi Nacional de Ciències, la Doctora Maria Serrano, en el seu discurs aprofità per agrair el guardó i dedicar-lo a la seva mestressa, que li va inculcar l'esperit de lluita i deixà, a les seves alumnes, una llavor per a l'esperança.

Quim Vázquez (pseudònim)

AJUNTAMENT DE MAÓ - MAHÓN
IGUALTAT

La lágrima

Era el turno de Claudia, recién nombrada Presidenta de la Multinacional Farmacéutica Warhti. Se dirigió hacia el estrado, subió los tres escalones con paso firme, de fondo el sonido de sus tacones que le imprimían temperamento. Al acceder y contemplar la sala abarrotada de empleados y accionistas, mayoritariamente hombres, se le deslizó una lágrima que, al impactar sobre el atril, provocó un estruendo, en ella iban compactados cuarenta años de esfuerzo y sacrificio por hacerse un hueco en esa sociedad desigual. Suspiró fuertemente, contempló al público expectante y dijo: "esta lágrima es emotiva y combativa".

Quim Vázquez (pseudònim)

Desde fuera vendrán

En el planeta OX4, dos observadores analizan sobre la mesa-plasma de helio lo que ocurre en el Universo.

- Qué sucede en el planeta azul que hay tanto movimiento?
- Manifestaciones, señor. Es el día internacional de la mujer. Piden derecho al voto, igualdad de salarios, acceso a...
- ¿No son iguales ambos géneros?
- En absoluto, señor. Llevan tiempo luchando por ello.
- Curioso... Y, ¿ese grupo de hombres qué es lo que reclaman?
- Piden poder ser intervenidos quirúrgicamente para poder engendrar vida.
- ¿No pueden acaso?
- No, es algo exclusivo del género femenino.
- Vaya. Peculiar e interesante raza ésta. Retrasada y llena de desigualdades.

Ride (pseudònim)

M'estim

Aquell capvespre de primavera vaig decidir tornar a pintar. Em vaig posar davant el mirall, em vaig llevar la roba, i va començar la màgia. Vaig pintar el meu cos, que tant havia detestat temps abans. Em vaig pintar dels colors de l'arc de Sant Martí sense deixar-me cap detall. Els meus pinzells van descriure belles ones liles baix els meus ulls, sinuoses tiges verdes amb flors roses a les cuixes, gespa vermella a les aixelles, una constel·lació blau cel al nas. Tornava a veure'm bella. Vaig decidir estimar-me per sempre mentre pintava el somriure més polit del món.

Soprano (pseudònim)

Llegó sin ser invitada dónde hubieran deseado un varón.

Creció queriendo acertar siempre para compensar el error. Buscó desesperadamente migajas de amor, convirtiendo en príncipes a quiénes sólo eran sapos. Con los pedazos de su ajado corazón se construyó una fortaleza, pero el osado amor logró traspasar sus muros y la preñó.

Al ser madre sintió que sus hijos la darían por fin el amor que tanto ansiaba, se equivocó. Con el tiempo todos se fueron, sólo quedo ella. Y al mirarse en el espejo, descubrió dónde había estado siempre su gran amor, sonrió.

Siempre azul (pseudònim)

AJUNTAMENT DE MAÓ - MAHÓN
IGUALTAT

Igualdad

No creo en la posibilidad de que dos seres humanos puedan ser iguales; pero creo firmemente en el derecho de todos los individuos a tener igualdad de oportunidades. No pretendo ser igual que un hombre, pretendo que se reconozcan nuestras diferencias pero que me equiparen a él. No soy inferior, nunca me he sentido menos capaz que un varón para desarrollar ningún tipo de trabajo ni para realizar ninguna labor. Niños y niñas educados por igual, obviando etiquetas y eliminando falsos estigmas, empezando en los hogares, pasando por las escuelas y acabando en las calles.

Suen (pseudònim)

-... En conclusió, separació per sexes. Les dones no estan preparades per rebre una educació igual que la dels homes, no és per discriminar-les, però tots sabem que són inferiors intel·lectualment.

- Perdoni, crec que no ho estic entenent, m'està dient que pel fet de ser dona no puc rebre la mateixa educació ni desenvolupar les mateixes tasques que un home? Que pel fet de ser biològicament diferents, intel·lectualment i aptitudinalment també ho som? Tots, com a éssers humans som capaços de dur a terme les mateixes activitats sense importar races, ideologies i molt menys sexe. Entengui-ho vostè i entengui-ho tothom.

Valentia (pseudònim)

Queda mucho por hacer

En el ADN de las mujeres de mi familia, la abuela fue la que inculcó la tenacidad.

- Estudia, prepárate —decía, añadiendo—: a mí me han estafado por analfabeta y mujer. Lo primero se remedia y lo segundo se lleva con orgullo. Pero cuando entro en el bar, con un hombre, el camarero coloca delante de mí el agua con gas y la cerveza al caballero que me acompaña. Pocas veces acierta.

Zita (pseudònim)

“Alé Rubén, Alé Rubén. No es culpa tuya, es una puta, lo hiciste bien”

Se me cayó el plato de las manos cuando le vi entre los hinchas del Supporters Sur, coreando la consigna.

Zita (pseudònim)

Tiempo atrás, y no tan atrás en el tiempo el universo lo dominaban los soles: poderosos, arrogantes, con la creencia de ser los legítimos gobernantes, por encima de planetas y de lunas, y el derecho de utilizarlos a su antojo y para sus intereses.

¿Legitimidad o miedo?

Un Sol decidió amar y respetar a una Luna, no usarla a su antojo, como el resto; de ellos nació Tierra, pero no solo era hermoso planeta, tenía algo que el resto no: VIDA.

De la igualdad y del amor de Sol y Luna pudo nacer, en Tierra, la verdadera VIDA

Vipasha (pseudònim)